

Van beide zijden voelde men, naar 't scheen, dat in het gebeurde op 22 Maart het zwaartepunt der beschuldiging van oproermakerij tegenover Catharina Mulder moest worden gezocht, want tot in het kleingeestige bleef men aan kleinigheden hangen. Of zij al of niet een hoed op had, op dien bewusten 22sten, werd op 't nauwkeurigst onderzocht en de belangstelling in den schoudermantel, welke zij te dier gelegenheid droeg, heeft tot op den huidigen dag den inventaris doen bewaard blijven van dat deel harer garderobe. Zij bezat te dier tijd drie »schoermantels, ééne roode gebloemde, één oude blauwe met bloemen en één met parken en allerhande soort van bloemen.” 't Had wat voeten in de aarde om uit te maken welke gedragen was op dien bewusten dag. »Een roode,” beweerden verscheiden getuigen. Dat kon niet, zoo verzekerde Kaat bij den aanvang van haar zevende examen op 9 Februari 1785. Haar roode schoudermantel had ze »den 5 Mei 1783 geleend aan Plonia van den Berg, wonende in de Zonneblomsteeg, welke dezelve buyten haare ordre in de Lombaert gebragt heeft, alwaar dezelve op den 22 Maart nog stond, als zijnde eerst kort voor de Rotterdamsche Kermis door Pleun van den Berg gelost.” Maar in den verderen loop van 't verhoor weet zij zich niet juist meer te herinneren of de »voorsejde schoudermantel” op den 22sten Maart al niet gelost was, dog zoo ja, dan zeker te weten dat niet zij, maar haar dogter Lena, die dien avond met haar liefste was gaan wandelen, dezelve mantel als toen om gehad heeft. Welke van de drie het echter waarlijk geweest is, blijft in 't duister.

't Was 3 April 1784. De zwarte Compagnie zou weder op wacht komen. Kaat had het, toen zij haar ledige emmers haalde, van vrouw Casteling, die in de Prinsenstraat woonde, vernomen. Deze laatste was, wij hooren